

מ"ת 3489/10/16 - מדינת ישראל נגד שלמו איסייב

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 3489-10-16 מדינת ישראל נ' איסייב
לפני כבוד השופטת נועה חקלאי
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
שלמו איסייב

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד אייל פורטל

המשיב וב"כ- עו"ד איתן פרידמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגשו בקשה למעצר המשיב בתנאי מעצר בית בפיקוח וזאת עד תום ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966 ובקשה להורות על פסילתו של המשיב מלהחזיק רשיון נהיגה וזאת לפי סעיף 46 לפקודת התעבורה, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות מכח סירוב למסור דגימת נשיפה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ונהיגה בקלות ראש, כמפורט בכתב האישום.

ע"פ העובדות המפורטות בבקשה למעצר ובכתב האישום, ביום 11.10.16 בשעה 01:05 לערך, נהג המשיב במונית מכביש איילון מחלף וולפסון ועד לאשקלון כשהוא נוהג רכבו ברשלנות ומזגזג בין הנתיבים במהלך נסיעתו.

מחומר החקירה עולה שנהג שנסע אחרי המשיב הבחין במשיב מזגזג בין הנתיבים, מאיץ מהירותו למהירות של כ-130-140 קמ"ש, חשד בו כי הוא שיכור ועל כן דיווח למשטרה תוך שהוא עוקב אחר המשיב.

המשיב נעצר ושוחרר ביום 11.10.16 במסגרת תיק מ"י 15545-10-16 בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח וערבויות כספיות וזאת עד להיום.

ב"כ המבקשת ביקש כי בית המשפט יורה על המשך מעצרו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח עד לתום

עמוד 1

ההליכים בעניינו וזאת נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, קיומו של תיק נוסף בגין נהיגה בשכרות שתלוי ועומד ובשל עברו התעבורתי הכולל הרשעה קודמת בגין נהיגה בשכרות.

ב"כ המשיב, מצדו, ביקש להסתפק בפסילה עד לתום ההליכים וערבויות כספיות.

לשיטתו, יש כרסום בראיות לכאורה בשים לב לכך שהמשיב נשף מספר פעמים למכשיר ואין עסקין בסירוב קלאסי למסור דגימת נשיפה. לטענתו, אין בעברו של המשיב הרשעה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה או הפרת הוראה חוקית ואין אינדיקציה לכך כי יפר את הפסילה עד לתום ההליכים במידה ובית המשפט יורה כך. ב"כ המשיב ביקש להתעלם מתיק המב"ד - שכן לא הוצג לבית המשפט.

דין והכרעה

בבקשה מסוג זה, על בית המשפט לקבוע אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ואם קיימת עילה למעצרו. באם כן, על בית המשפט לבחון האם ניתן להסתפק בחלופת מעצר כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

ראיות לכאורה

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, אני קובעת כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

הגם שלא נעלמו מעיני טענות ב"כ המשיב, הרי שעדיין קיימות ראיות לכך שסירב למסור בדיקת נשיפה. מתכתובות של השוטרים עולה כי המשיב לא נשף לתוך הצינור של הינשוף ואף אמר שאינו רוצה לנשוף, למרות שהוסברה לו שוב ושוב משמעות הסירוב.

בתיק המשטרה צורפו מספר פלטים של בדיקות הנשיפה שבוצעו למשיב, אשר מהן עולה כי המשיב נשף נפח אוויר מועט (0.4-1.2 ליטר), למרות שבוצעו לפחות 10 נשיפות.

זאת ועוד, לאור עדותו של הנהג שנסע אחרי המשיב, יש גם אינדיקציה באופן הנהיגה לכך שהמשיב היה שיכור.

בשלב זה, די באלו כדי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה.

באשר לעילת המעצר, אינני מקבלת את הטענה כי קיימת עילת מעצר מכח סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, אין בנימוקי הבקשה בכתב ובעל פה כל אינדיקציה לכך ששחרורו של המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט, התחמקות מהליכי שפיטה, מריצוי עונש מאסר או כמפורט בסעיף זה.

קיימת עילת מעצר מכח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ.

עם זאת, ישנן החלטות מנחות רבות של בית המשפט המחוזי בהן נקבע כי על מנת לאיין את מסוכנות הנהגים הנהגים בשכרות, די בפסילת הרשיון ותנאי ערבות בלי שיש צורך במעצר עד תום ההליכים. ואף ללא צורך במעצר בית, או לכל היותר במעצר בית לילי, ב"שעות הפורענות".

כך למשל בתיק עמ"ת (ת"א) 40221-07-11 שניר מזרחי נ מ"י, שם העורר הועמד לדין על עבירה של נהיגה בשכרות כשבעברו עבירה דומה ותלוי כנגדו מאסר מותנה של 6 חודשים בר הפעלה. בית המשפט המחוזי שחרר את העורר בתנאי של פסילה תום ההליכים הפקדה כספית וערבויות ללא מעצר בית.

כך למשל בתיק עמ"ת (ת"א) 26808-07-12 כנרת גרנות נ מ"י שוחררה העוררת בתנאי פסילה עד תום ההליכים ומעצר בית לילי.

כך למשל בתיק עמ"ת (חיפה) 3952-05-13 ברוך גולדברג נ מ"י. העורר הועמד לדין בגין שני אישומים של נהיגה בשכרות ובהשפעת סם מסוכן. בהפרש של פחות מחודשיים. לעורר אף עבר פלילי מכביד, בין היתר בגין עבירות סמים ותיק מב"ד נוסף של נהיגה תחת השפעת סמים. בית השפט קמא הורה על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח 24 שעות ביממה. בית המשפט המחוזי התיר לעורר לצאת לעבודה במפעל ללא פיקוח בשעות העבודה.

כך למשל בתיק עמ"ת (ת"א) 39208-01-14 קרן ויקטוריה פרחי. העוררת הואשמה שגרמה לתאונת דרכים כשבגופה 995 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף כשבעברה הרשעה זהה בגין גרימת תאונת דרכים בשכרות. בית המשפט המחוזי קבע שאין מחלוקת שנסיבות התאונה מעידות על מסוכנות העוררת וכי מסוכנות זו באה לידי ביטוי בנהיגה, אך הוסיף וציין שבעצם פסילתה יש כדי להפיג במידה מרובה את מסוכנותה לפי שאין כל אינדיקציה לנהיגה בזמן פסילה. בית המשפט ביטל שם מעצר הבית המלא וצמצם אותו לשעות הלילה "המועדות לפורענות" למשך תקופה של חודשיים ימים.

כפי שציין בית המשפט: "מעצר בית, הגם שאינו מעצר ממשי, אינו דבר של מה בכך. ההגבלה, קוטעת את הרצף התעסוקתי ואת שגרת החיים של העוררת ושל המפקחים עליה".

כך למשל בעמ"ת (באר שבע) 15193-02-14 נתנאל מימוני נ מ"י, שם העורר הועמד לדין על עבירה של נהיגה בשכרות, כשבעברו הרשעה קודמת בגין נהיגה בשכרות משנת 2011 ומאסר מותנה בר הפעלה. בית המשפט המחוזי צמצם את מעצר הבית לשעות הלילה כשבמהלך היום הורה שיהיה העורר בצמוד לאחד המפקחים.

לאחרונה, ניתן פסק דין בעמ"ת (באר שבע) 36402-05-16 מ"י נ' גלר, במסגרתו הגישה המבקשת ערר על החלטת מותב זה בנוגע למשיב אשר ביצע עבירה של נהיגה בשכרות בפעם השלישית.

בית המשפט המחוזי קבע:

"בעיקרו של דבר, בשים לב לכך שהרשעות לגבי הרשעה בשכרות נוגעות לאירועים מלפני 9 ו-20 שנה, אין עבר תעבורתי ב-9 השנים האחרונות, אין במקרה זה הפרת תנאים ואין הרשעה בהפרת תנאים בעבר, אין עבירות בעבר של נהיגה בזמן פסילה, אין מאסר על תנאי ואין אפילו פסילה על תנאי שבתוקף, מתברר שאין אינדיקציות מספיקות כדי לקבוע שלא ניתן לסמוך על המשיב שיקיים את הוראות בית המשפט. לפיכך, ההחלטה להסתפק בפסילה היא בעיקרו של דבר ההחלטה הנכונה. יחד עם זאת, בשים לב לאופי המיוחד של השימוש לרעה באלכוהול, דומני שיש מקום לקבוע איסור נוסף והוא איסור כל שתיית אלכוהול, שמא המשיב, תחת השפעת יינו, יטעה ויפר את הוראות בית המשפט. כמו כן, נוכח הסיכון המיוחד בעבירות הנהיגה בשכרות, יש לחזק את בטחוננו בכך שהמשיב יקיים את הוראות בית המשפט על ידי הגדלת סכום ההפקדה".

שם, בית המשפט דחה את הערר בכפוף לכך שסכום ההפקדה הועמד על 6,000 ₪ והוסף תנאי האוסר על שתיית אלכוהול.

באשר לנסיבות הארוע שלפני, מחד אופן הנהיגה, כפי שתואר על ידי עד הראייה, מלמד על המסוכנות הגבוהה שיצרה נהיגתו של המשיב. מאידך, מיד כשנעצר כל מבחני המאפיינים שבוצעו היו תקינים לחלוטין. המשיב שיתף פעולה, נעצר במקום והגיב לעניין.

באשר לעברו של המשיב, למשיב הרשעה אחת בתחום הפלילי שאינה קשורה לנהיגה והתיישנה לפני 6 שנים.

באשר לעברו התעבורתי, המשיב נוהג משנת 1998, לחובתו 41 הרשעות קודמות, בהן הרשעה קודמת של נהיגה בהיותו שיכור, עבירה משנת 2001.

הגם שב"כ המבקשת הפנה לתיק תלוי ועומד, לא הוצג בפני בית המשפט חומר החקירה מתיק זה. התיק קבוע לשמיעת ראיות בירושלים. לכן, לצורך קביעת המסוכנות, נתתי משקל מסוים לתיק הנוסף אך לא משקל רב.

כאמור, אין למשיב הרשעות בעבירות של הפרת תנאים או בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. אין מאסר מותנה שתלוי ועומד נגדו, אין פסילות מותנות שתלויות ועומדות נגדו וההרשעה האחרונה בשכרות הינה מלפני 15 שנה.

בנסיבות אלו, מצאתי כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב באותו מתווה אשר הורה בית המשפט המחוזי בעניינו של גלר (עמ"ת 36402-05-16).

לאור האמור, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

1. משיב ישוחרר למעצר בית חלקי, בין השעות 22:00 ועד 06:00 וזאת עד ליום 1.2.17.

ביום 1.2.17 מבוטל מעצר הבית הלילי.

2. המשיב יפקיד סכום נוסף, מעבר לזה שהופקד במ"י 15545-10-16 בסך 4,000 ₪, ככך שסך הכל יופקדו 5,000 ₪. סכום של 2,000 ₪ יופקד עד ליום 20.10.16 והיתרה בסך 2,000 ₪ תופקד עד ליום 1.11.16.

3. הערבות העצמית והערבות צד ג' שנחתמו בתיק 15545-10-16 תישארנה בתוקף עד לתום ההליכים בתיק זה.

4. מורה על פסילתו של המשיב מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו ואף מעבר לששה חודשים.

בשים לב שרשיונו של המשיב נלקח על ידי משטרת ישראל, תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה בתיק זה מהיום, ללא צורך בהפקדת רשיון.

משטרת ישראל תעביר את רשיונו של המשיב למזכירות בית המשפט.

5. נאסר על המשיב לצרוך אלכוהול או כל סם משנה תודעה אחר וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

6. המשיב מוזהר בזאת כי כל הפרה של תנאי שחרורו, עשויה להוביל למעצרו מאחורי סורג ובריח, עד לתם ההליכים המשפטיים בעניינו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ז, 13/10/2016 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת